

Ljublena Ljubi.

9. 12. 42.

Upenjal sem se na gršč bračulnega
peska, prav na vrh.

Bila je noč, pokrita z plavo modrečim
nitom, komaj tam pa tam, se je razvetila
zvezda, miglčica luč.

Nasproti jihal je veter, hladil je v žilah
kri, hi toliko me v ljubermi.

Dospel sem na vrh, pogledal na okoli,
use je tiho, slišim male udarce srca,
hi lije, ko voda po trkle bojate
mlinskega kola, dokler je vode ovs
teče svojim temporu, i glik tako moze
srce, dokler bo napojeno v ljubermi.
ovs bo lilo, i cel se bo glas toka,
ko ura na visokem zvoniku.

Pogledam na okoli use je prazno, ma
če gledam tam proti zadni zvezdi na
horizontu. Vidim majhno sknico, a
nit črni pol stertini zaverami,
mali obratek.

Oh pa saj to si ti moja mala slova
topi. Ludi ti v nerušk rokah držiš
mali list, tvoje oči pa niso dojemajo
drobno vsebino mojih pred današnjih
zapiskov posvečenih te tebi.

Ludi ti gledaš, a tvoje lepe oči iščejo,
da iščejo ono hi tvojemu srcu ne da
miru.

Skoraj mi se zgublaš pred oči, druga
slika se prikazuje, slika lepih in
prebitih skupno v prošlih tednih.

Ispravem se ti, pil sem pogled tvojih
oči, se opajal v vonju tvojih volnih
las, nihal tvoja usta, nihal tvoja polt;
in se res, prav ves z dušo, in srcem
predajal tvoji ljubezni, tvi ljubini
in ljubini in blaženosti!

Tundar tudi na tako daleč čutim
skor valove ostrega vetra, tople utrije
tvojega niso ljubčega in žalostnega
srca, vidim kako ti drhti v rokah
moja pisemca.

Ope pozabila urah nori, ko srce
ni mi dalo mira da sajnim
slatke sanje, usel sem se k postelji
in najusal se ti sem misli, v
miru in tihini praznega satorca.

Miram da ti bo napravo
veselje, in veselje me, ko boš
legla k usahdajenim pržitku
prebri se ukrat le skrivane
vrstici, in zatimbo boš voje nesno
oi u slatkem spanju.

Očitno boš poljub na voja lipo
dehtico in rdečo barvno usta.

Posiljam ti ga jazt skoro pihljaj
retro. Luj smiraj Gubleri
za nedno Franca!

Res dragica pišeno ti skromne vrtice
ki v ruki, si ohladim moje ranjeno
srce.

Ljubim te, véno ljubim, kakor
zna ljubiti samo le drobno srce
osamljenega poeta.

Radar boš pa čutila potrebo, da
si olajšam bolest mojega ranjenega srca.

Primi tudi ti ko jaz danes, pero
in mali listek in piri v noga
opčitke mojega ljubljene srca.

Franca.